

SEZEN ÜNLÜÖNEN
Cennetteki İlk Günüm
Bir Tık Daha İyi Olabilirdi

SEZEN ÜNLÜÖNEN 1987'de doğdu. 2017'de ilk kitabı *Kıymetli Şeylerin Tanzimi*, 2021'de *İmtiyaz, yahut Cici Kızlara Bir Roman* ve 2024'te *Cennetteki İlk Günüm Bir Tık Daha İyi Olabilirdi* İletişim'den yayımlandı.

İletişim Yayınları 3393 • Çağdaş Türkçe Edebiyat 604
ISBN-13: 978-975-05-3617-5
© 2024 İletişim Yayıncılık A.Ş. / I. BASIM
1. Baskı 2024, İstanbul

EDİTÖR Duygu Çayırıcıoğlu

KAPAK SEDA Mit

KAPAK RESMİ Botticelli, "Primavera" dan bir kesit

UYGULAMA Hüsni Abbas

DÜZELTİ Yağmur Yıldırım

BASKI Ayhan Matbaası · SERTİFİKA NO. 44871

Mahmutbey Mahallesi, 2622. Sokak, No: 6/31 Bağcılar 34218 İstanbul

Tel: 212.445 32 38 • Faks: 212.445 05 63

CILT Güven Mücellit · SERTİFİKA NO. 45003

Mahmutbey Mahallesi, Devekaldırımı Caddesi, Gelincik Sokak,

Güven İş Merkezi, No: 6, Bağcılar, İstanbul, Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 40387

Cumhuriyet Caddesi, No. 36, Daire 3, Seyhan Apartmanı,

Harbiye Mahallesi, Elmadağ, Şişli 34367 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

SEZEN ÜNLÜÖNEN

Cennetteki
İlk Günüm
Bir Tık Daha İyi
Olabilirdi

*Aramızdan zarif bir hayal gibi
süzölüp geçen annemize...*

Cennetteki ilk günüm bir tık daha iyi olabilirdi. Zaten Sur'a üflenmesi, haşır, bas, yok efendim amel defterlerinin gelmesini bekle derken sıkıntıdan patlayacak gibi oldum. Yanımda da Vecdi Efendi diye bir adam (Vecdi Bey değil, Vecdi Efendi diye kendi tembihledi) kâh İbrahim suresinden, kâh Kaf suresinden bir ayetler okuyor, durmadan, "Şefa'at ya Resulullah!" diye bağıyor, Arapça bir şeyler mırıldanıp duruyor. Tövbe estağfurullah sınava on dakika kala formül ezberleyen lise talebesi gibi. Yalaka herif! (Ay zaten tövbe estağfurullah ne alaka, bak beni de kendine benzetti, görüyor musun.)

Öte yandan tüm bu sürecin aşağı yukarı Müslümanların öngördüğü gibi ilerlemiş olmasına, yani cennet kapılarının cidden en önce müminlere açılmasına biraz bozulmadım desem yalan olur.

Şimdi böyle gevşek gevşek anlattığıma bakma, yine de rahmetli neneciğimin her bayram kestirdiği koçların sırtında Sırat Köprüsü'nü adım adım katederken içim şöyle bir ürpermedi değil. Çocukluktan hatırımda kaldığı kadarıyla gay-

ri ihtiyari üç Kulhu bir Elham'ı hemen çabuk çabuk okuyuverdim ama karşı tarafa ulaşıp da kendimi cennete kabul alanında bulunca şöyle derin bir oh çektim. Sonuçta yerleri ve gökleri yaratan âlemlerin Rabbinin kullarının içtiği iki kadeh rakının, yedikleri etlerin hangi hayvanlardan geldiğinin peşine düşmeyeceği; insanları kalplerinin güzelliği, vicdanlarının temizliği ile değerlendireceği; böyle rasyonel ilkelerle tesis edilmiş cennette benim gibi azılı ateistlerin dahi kendilerine yer bulabileceği aşikârdı.

Kapının hemen önünde bir görevli elindeki listeden isimleri okuyor, ismi okunan da kenardan beliren kırmızı tişörtlülülerinin peşine düşerek kalacağı yere gidiyordu. Görevlinin okuması biraz kıttı, azıcık değişik isimli tipleri Kurkasov, Kursakov, Korsakov diye ağzına geldiği gibi okuyordu. İnsanlar sessizce beklemeleri yönünde uyarılara rağmen ebedi ikametgâhlarının akıbeti söz konusu olduğu için durmadan heyecanla konuşup bağışıyorlar, arada gösterişçi kimi tipler coşkularına hâkim olamayıp, “Allah!” diye bağırp düşüp bayılıyorlardı. İsim okuyan görevli bir aralık yanındaki çelimsiz bir çocukla fısır fısır bir şeyler konuştu. Bir müddet sonra çelimsiz oğlan elindeki bir mikrofonu, arkasındaki upuzun kabloyu yerde milletin ayağına dolaştırı dolaştırı sürükledi, zaten ölmüş bir yılanın gönülsüz kaval çalıcısı gibi görevliye teslim etti. Görevli mikrofonu eline alır almaz kulakları sağır edici bir cayırtı ortalığı kapladı. Sur tekrar üflendi sanan bazı isterik tipler, otuzar kırkar, “Yandım Allah!” diye yine düştü bayıldı. Baktı mikrofon işi olmayacak, ağzının içinde miy miy konuştuğu için ne dediği anlaşılmayan görevli yine listeden çıplak sesiyle isimleri okumaya; cennet ahalisi de “aman ismim okunur da kaçırırım” korkusuyla önde birbirinin omzuna çıkmaya, ayaklara basıp, az geri duranları dirseklemeye devam etti. O esnada birileri nereden bulduysa bulmuş, bir yandan buzlu meyve

kaşıkıyorlardı. “Siz bunları nereden aldınız? Ne olur azıcık da başkalarına verseniz? Siz kimin malını kimden esirgiyor-sunuz? Teyzesi bu oğlan sıcakta perişan oldu bir kaşık ye-sin mi buzunuzdan? Ay ben ne bileyim temiz mi mikroplu mu? Siz dünyada hak etmiş olsanız size de verilirdi buz,” di-ye birbirlerine girdiler. Yani bazı insanlar cennette dahi olsa edep görgü nedir, nerede nasıl davranılır bilmiyor.

Neyse kavga dövüş en nihayetinde bizi bungalov gibi ko-nutlara yerleştirdiler, benim kaldığım yer İskandinav tarzı minimalist döşenmişti, ben hayatımdan memnundum, za-ten dekorasyonda oldum olası sadelikten yana olmuşumdur ama ikametgâhından memnun olmayanlar idareyle görüşe-rek zimmetli eşyayı değiştirebiliyormuş anladığım kadarıyla.

Bunu da bungalovun kapısının yanına yerleştirilmiş servis düğmesine basınca gelen kırmızı tişörtlü görevliden öğren-dim. Bungalova güzelce yerleşip cennetteki ilk günümün ta-dını çıkarmak için görevliden şöyle romu bol bir Mai Tai is-tedim, içkinin gelmesi on beş dakikayı buldu. Yani cennette de servis için böyle bekleyeceksek... Bu benim işlere bakan oğlanı zaten biraz Suriyeliye benzettim, burada da onlarla ağız ağıza olmamıza azıcık hayıflandım. Hizmetimi şöyle uzun bacaklı, koca memeli, bikinili –yahu ne bikinisi, cen-nette değil miyim– anadan doğma bir sarışın görsün ister-dim. Bunları idareyle konuşacağım en kısa zamanda.

Sarışın demişken, Kerim’e sordum (işimi gören çocuğun adı buymuş), huriler ve gılmanlar gerçekmiş, ama gidip bir listeye adını yazdırmak gerekiyormuş. Gözlerinde huşu do-lu bir ifade, “Biz onları yepyeni bir yaratılışla yarattık ve eş-lerine düşkün yaşıt bakireler kıldık,” diye Kuran’dan ayet okuyor bana. Cennette de bayık dinci muhabbeti çekecek-sek işimiz iş.

O gidince yaşıt meselesi de kafama takıldı. Ben anladığım kadarıyla, otuz üç yaşında, tam ömrümün baharında, gü-